

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Juli - August • År 2026 - nr. 4

GENERALRÅDET

"MAGNIFICA HUMANITAS": KUNSTIG INTELLIGENS TJENER MENNESKEHEDEN OG IKKE MAGTEN HOS DE FÅ

Sr. Celine Kalathoor, CSJ

Generalrådet

"Menneskeheden, der skabt af Gud i al sin storhed, står i dag over for et afgørende valg: enten at opføre et nyt Babels tårn eller at bygge den by, hvor Gud og menneskeheden bor sammen". Indledningen til Pave Leo XIV's første encyklika (om beskyttelsen af menneskets værdighed i den kunstige intelligens'

tidsalder) sammenfatter dens grundlæggende begrundelse og formål.

Det følgende er en indledende refleksion over "Magnifica Humanitas", der er Pave Leo's encyklika om omsorgen for den menneskelige værdighed, som Vatikanet offentliggjorde den 25. maj 2026.

Kunstig intelligens har

OVERSIGT

Generalrådet

"Magnifica Humanitas": kunstig intelligens tjener menneskeheden og ikke magten hos de få

FORSIDE

JPIC

Nagpur: Fattigdommens mange ansigter i Amerika

3

IFC

Italien: Den Italienske Provins siger "Stop dræberrobotter"

5

Nye Helgener

6

ICC

Tanmaya: At filtrere vores ord i en støjende verden

7

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: Kommunikation og evangelisering i bevægelse

9

Brasilien: Tjenende lederskab: En vej præget af omsorg, bevidsthed og forandring

11

Pachmarhi: "Folkets Kakerlak Parti": Indiens virale ungdomsbevægelse

13

Pachmarhi: I fællesskab med kakerlakkerne

15

været et centralt anliggende for Paven siden begyndelsen af hans pontifikat og er blevet nævnt mange gange i hans taler, prædikener og katekeser. Pave Leo oprettede også en kommission for kunstig intelligens, der en ny pavelig kommission, som går på tværs af forskellige dikasterier, for at behandle dette emne. Og han talte også om dette i sin nylige tale i anledning af Verdensdagen for Kommunikation.

Pavens personlige præsentation af dokumentet den 25. maj i "Aula Paolo VI" (hvor synoden var samlet) er meget usædvanlig. Dette vidnede om pavens dybe personlige interesse for dette emne og ønsket om at sikre sig, at medierne fuldt ud forstod dets betydning.

Pave Leo XIV advarer mod det "teknokratiske paradigme", som allerede er blevet forkastet af Pave Frans, og det refererer til et paradigme, hvor enhver beslutning udelukkende dikteres af kriterier om effektivitet og profit. Han gør det klart, at den mest avancerede teknologi ikke nødvendigvis er den bedste; kunstig intelligens kan efterligne og imitere mennesker, men den mangler moralsk samvittighed, empati samt følelsesmæssige, relationelle og åndelige evner. Det er derfor nødvendigt at forholde sig til kunstig intelligens med en afbalanceret og årvågen indstilling, så man bevarer fokus på de involveredes ansvar i alle faser

og på relevante politikker og lovgivningsmæssige rammer, et uafhængigt tilsyn samt information til brugere. Frem for alt er der behov for en etisk kodeks, der bygger på fælles kriterier for social retfærdighed.

I årevis har Vatikanet formidlet information om dette emne til dem, der arbejder inden for dette felt, både formelt og uformelt. Det kan pege på et overraskende stort antal anerkendte eksperter (teologiske og tekniske) inden for sin indflydelsessfære.

Encyklikaen blev underskrevet (og dermed formelt dateret) på 135-årsdagen for "Rerum Novarum", der er Pave Leo XIII's revolutionerende encyklika om arbejde, arbejdstagernes rettigheder, fagforeninger og mange andre sociale spørgsmål, som dannede grundlaget for den moderne bevægelse for social retfærdighed i Kirken. Mange mener, at kardinal Robert Prevost valgte navnet "Leo" ved valget af ham som pave (den første beslutning efter at have

accepteret embedet) som en hyldest til denne forkæmper for social retfærdighed og arbejdstagernes rettigheder.

Endelig vil "Magnifica Humanitas", ligesom "Laudato Si", der omdefinerede spørgsmålet om klimaforandringer til ikke alene at være et videnskabeligt og samfundsmæssigt anliggende, men også et åndeligt, gøre det samme for kunstig intelligens og dermed hjælpe Kirken og verden med at betragte dette aktuelle emne ud fra et åndeligt perspektiv. Pave Leo's første encyklika er - ligesom i "Laudato Si" en systematisk fremstilling.

Når det gælder kunstig intelligens, ligger det egentlige valg ikke mellem entusiasme og frygt, men mellem to måder at forme fremskridtet på: i menneskets tjeneste eller i magtens logik. Dette valg er en opfordring til alle. Opbygningen af Babel eller Jerusalem, de to "byer" (menneskets og Guds) som den hellige Augustin beskrev dem, begynder med hver enkelt af os.

FATTIGDOMMENS MANGE ANSIGTER I AMERIKA

Sr. Justina Mathew, CSJ

Nagpur/Indien

Når ordet "fattigdom" nævnes, går vores tanker naturligt hen på dem, der mangler mad, tag over hovedet eller økonomisk tryghed. Men i løbet af mine år som missionær i USA har jeg set, at fattigdom har mange ansigter. Nogle mennesker bor i smukke hjem, men lider alligevel af ensomhed. Andre har succesrige karrierer, men kæmper med angst, depression, brudte relationer eller et tab af mening. Mange er fattige på håb, tro, selvtillid eller den tryghed i, at der er nogen, der oprigtigt holder af dem.

Siden jeg begyndte min mission i Amerika i 2010, har jeg haft det privilegium at

tjene mennesker fra forskellige kulturer og baggrunde. Som katolsk søster og uddannet sygeplejerske har jeg mødt mennesker, hvis dybeste

behov ikke var økonomisk hjælp, men et menneske, der ledsager empatisk. De havde brug for nogen, der kunne lytte uden at dømme,

opmuntre dem, når de tvivlede på sig selv, og minde dem om, at ethvert menneske besidder en værdighed, der er givet af Gud.

Et af de mest givende aspekter ved mit arbejde har været at ledsage kvinder, der kæmpede for at genopbygge deres liv. Nogle var nyankomne indvandrere, der skulle vænne sig til et fremmed land. Andre havde mistet selvtilliden som følge af svære livsbegivenheder. Sammen arbejdede vi med praktiske mål som at lære at køre bil, skrive jobansøgninger, udforske karrieremuligheder og opbygge selvtillid til at leve et selvstændigt liv. At se disse kvinder blomstre har været en af de største velsignelser i mit kald. Deres succeser har mindet mig om,

at ægte næstekærlighed ikke blot handler om at give til mennesker – det handler om at styrke dem, så de kan opdage de gaver, som Gud allerede har lagt i dem. Evangeliet opfordrer os hele tiden til at udvide vores forståelse af de fattige. Kristus er til stede ikke kun i dem, der mangler materielle ressourcer, men også i dem, der hungrer efter kærlighed, accept, visdom, venskab, følelsesmæssig helbredelse, åndelig vejledning og håb. Nogle gange er den største handling i barmhjertighed at tilbyde vores tid, vores tilstedeværelse, vores viden og vores vilje til at ledsage en anden person gennem livets udfordringer.

I en verden, der ofte måler succes på rigdom og

præstationer, opfordrer Kristus os til at måle vores liv i lyset af empati. Hvert venligt ord, hver opmuntrende handling, hver delt læring, hver bøn og hver person, der styrkes, bliver et billede på Guds kærlighed. Ægte rigdom findes ikke i det, vi ejer, men i de liv, vi berører. Når vi giver en anden person håbet tilbage, bliver vi redskaber for Guds barmhjertighed og levende vidner om evangeliet.

Min rejse som missionær har lært mig, at den fattigste person ofte er den, der føler sig glemt. Må vi have modet til at se ud over det ydre, til at genkende Kristus i hver eneste person, vi møder, og til at reagere med hjerter fyldt med tro, medfølelse og kærlighed.

DEN ITALIENSKE PROVINS SIGER "STOP DRÆBERROBOTTER"

Sr. Mariaelena Aceti, CSJ

Italien

Den Italienske Provins har tilsluttet sig investorerklæringen fra den internationale koalition "Stop dræberrobotter" og slutter sig dermed til de trosbaserede og

missionsorienterede organisationer, der er tilknyttet det italienske tværreligiøse center for dialog med erhvervslivet. Gennem dette engagement giver provinsen udtryk for

en overbevisning, der er forankret i Sankt Josephs Søstrenes karisme: hvert menneske besidder en umistelig værdighed, som ingen teknologi kan måle eller dømme.

De såkaldte "dræberrobotter" – teknisk set kendt som autonome våbensystemer – er militære anordninger, der er i stand til at udvælge og angribe mål ved hjælp af algoritmer uden at et menneske træffer den endelige beslutning. Dette er ikke science fiction; disse systemer findes allerede, og det internationale samfund har endnu ikke fastlagt bindende regler. Sammenslutningen "Stop dræberrobotter", der forener 270 organisationer verden over, opfordrer regeringerne til at indgå en international traktat inden udgangen af 2026.

Blot seks dage efter,

at vi havde underskrevet aftalen med det italienske tværreligiøse center for dialog med erhvervslivet, offentliggjorde Pave Leo sin første encyklika "Magnifica Humanitas", hvor han opfordrede alle til at være opmærksomme på, at udviklingen af kunstig intelligens ikke må foregå uden menneskelig kontrol. "Det moralske ansvar for at træffe beslutninger om et menneskes liv kan og må ikke overlades til en algoritme" (Alexander Viscovi, generalsekretær for CIID). På globalt plan er investorerklæringen allerede blevet underskrevet af mere end 60 internationale

institutionelle investorer, heriblandt jesuiternes Euro-Middelhavsprovins.

Tilslutningen til erklæringen er en del af en etisk investeringsstrategi, som Provinsen har fulgt i flere år i overensstemmelse med Kongregationens retningslinjer i den overbevisning, at bevidst forvaltning af vores formue er en handling i trofasthed over for evangeliet. Vi opfordrer alle søstre til at gøre sig bekendt med "Stop dræberrobotter"-initiativet, dele informationer om det i deres netværk, have fokus på det i refleksion og bøn og tage stilling til det gennem institutionelle investeringer.

NYE HELGENER

Sr. Maria Elisa	89	Italien	27.06.2026
Sr. Hildegard Doods	87	Danmark	11.07.2026
Sr. Agathe Liebrand	94	Norge	12.07.2026
Sr. Maria Erica Caimi	107	Brasilien	14.07.2026
Sr. Rose Amélie Foresti	96	Brasilien	03.08.2026
Sr. Lydia Goetz	93	Danmark	08.08.2026
Sr. Marian Kalamparambil	89	Nirmala	11.08.2026
Sr. Jesuina Maria	97	Brasilien	19.08.2026

AT FILTRERE VORES ORD I EN STØJENDE VERDEN

Sr. Laveena D'Souza, CSJ

Tanmaya/Indien

I en tid præget af mange tekstbeskeder, hurtige følelsesmæssige reaktioner og digital overbelastning bliver den daglige kommunikation i stigende grad udsat for forvrængning. Kravet om "kommunikationsfiltre" fremstår som et afgørende svar – ikke for at begrænse dialogen, men for at rense den.

Kommunikationen i dag er præget af utallige påvirkninger. Kulturelle forskelle, følelsesmæssige tilstande, sproglige kløfter, personlige fordomme, stereotyper og endda fysiske

forstyrrelser som støj eller ustabile internetforbindelser kan ændre betydningen af et budskab. Disse usynlige filtre fører ofte til misforståelser, konflikter og splittelse.

Opfordringen til at filtrere kommunikationen stemmer dybt overens med karismen om fællesskab, som lægger vægt på enhed, forsoning og formidlingen af Guds kærlighed gennem hverdagens møder. I denne vision er kommunikation ikke blot en udveksling af information, men en hellig handling, der bygger broer, helbreder splittelser og styrker de bånd, der holder

fællesskaber sammen.

Denne opfordring findes også i Pave Frans' lære, som i løbet af sit liv konsekvent advarede mod sladder, falske nyheder og manipulation af kommunikationen. I sine budskaber til Verdensdagen for Kommunikation opfordrede han mennesker til at "lytte med hjertet", til tålmodigt at søge sandheden og til at bruge ord, der fremmer mødet frem for fjendtlighed.

Pave Leo XIV understreger også, at kommunikation skal være forankret i integritet, styret

af skelneevne og altid rettet mod at opbygge fællesskab. Han opfordrer til en "kultur med rensede tale", hvor den enkelte filtrerer vrede, fordomme og hastighed fra, så sandhed og næstekærlighed kan forme deres ord.

At filtrere kommunikationen betyder at holde en pause før man reagerer, at tjekke fakta før man deler, og at lytte opmærksomt før man drager konklusioner. Det betyder at vælge udtryk, der fremmer enhed frem for splittelse.

Ligesom vand skal renses for at være sikkert at drikke, kræver kommunikation skelneevne for at forblive sandfærdig, respektfuld og livgivende.

Praktiske tiltag omfatter at lytte aktiv, empati, kulturel følsomhed og klart sprog, der er fri for fagudtryk eller tvetydigheder. Regelmæssig feedback hjælper med at forhindre, at små misforståelser udvikler sig til større konflikter. Personlig udvikling gennem uddannelse, læsning eller træning styrker

kommunikationsevnerne over tid.

I en verden, hvor budskaber kan forstærkes på få sekunder, og følelser kan eskalere lige så hurtigt, er opfordringen enkel, men alligevel dybsindig: filtrer kommunikationen gennem sandhed, god vilje og skelneevne. Dermed ærer vi det dybere kald til fællesskab og plejer relationer, der afspejler enhed, respekt og værdighed hos hver eneste person, vi møder.

KOMMUNIKATION OG EVANGELISERING I BEVÆGELSE

Sr. Eliana Aparecida dos Santos CSJ

Brasilien

Mere end 1.500 medlemmer af "Kommissionen for Pastoral Kommunikation (PASCOM)" fra alle regioner i Brasilien deltog i det 9. nationale PASCOM-møde, der fandt sted fra den 24. til den 26. juli 2026 i Aparecida i delstaten Sao Paulo. Mødet, der blev arrangeret af PASCOM Brasilien og Den Nationale Bispekonference i Brasilien, havde temaet "Evangelisering i bevægelse: den pastorale dimension i kommunikation" og bød på foredrag, workshops og andagtsstunder, hvor man kunne reflektere over udfordringerne og mulighederne ved kommunikation i Kirkens mission.

Programmet understregede, at kommunikation for Kirken rækker langt ud over at mestre teknologier og sociale netværk. Inspireret af Jesus Kristus, der anerkendes som den store kommunikator, udspringer kommunikation af møder, vidnesbyrd, lytning og nærhed til mennesker. Det blev fremhævet, at pastoral kommunikation skal stå i tjeneste for fællesskab, evangelisering og opbygningen af mere menneskelige relationer.

Blandt talerne reflekterede præfekten for "Dikasteriet for Kommunikation" Paolo Ruffino over behovet for kommunikation, der er forankret i sandhed, kærlighed og ansvar i lyset af udfordringerne fra den digitale kultur og kunstig intelligens. Han fremhævede, at teknologier byder på vigtige

muligheder, men aldrig kan erstatte den menneskelige evne til at skabe bånd, dyrke tillid og fremme autentiske møder. Kristen kommunikation må ikke blive selvpromovering eller markedsføring, men skal forblive tro mod evangeliet og Kirkens mission.

Deltagerne blev opfordret til at opfatte den digitale verden som et ægte rum for evangelisering uden at glemme, at kommunikatørens identitet udspringer af den kirkelige erfaring. Evangelisering på sociale medier kræver åndelighed, skelneevne, trofasthed over for Kristi budskab og tilstedeværelse i fællesskaberne. Det digitale er et redskab i missionens tjeneste, aldrig dens centrum. Klimakrisen var også til stede i overvejelserne og understregede kommunikationens

forpligtelse til at formidle håb, retfærdighed i løsning af klimakrisen og fremme af en omsorgskultur. Kirken blev fremstillet som en hovedaktør i opbygningen af en økologisk bevidsthed, der vækker ansvarlighed, solidaritet og omvendelse i lyset af nutidens udfordringer.

En af workshopperne udforskede PASCOM OnLife-konceptet, der opfatter det digitale miljø som en del af selve den menneskelige erfaring. Mødet understregede at kommunikere er at tage sig af mennesker, at uddanne dem i digitalt medborgerskab, at fremme dialog og at danne fællesskaber, der er i stand til at leve i enhed selv på de sociale medier.

Som afslutning på mødet mindede refleksionen over "imødekomende handlinger" os om, at vor tids største krise ikke er teknologisk, men relationel. Inspireret af den måde, Jesus kommunikerede på, blev deltagerne opfordret til at dyrke en kommunikation præget af nærvær, lytning og omsorg. PASCOM's mission er ikke blot at producere indhold eller stræbe efter målbare resultater, men at fremme møder, der fører til oplevelsen af Gud og styrker livet i fællesskaber. Og som arrangementet mindede os om: Jesus fremmede ikke forpligtelse, han fremmede omvendelse.

TJENENDE LEDERSKAB: EN VEJ PRÆGET AF OMSORG, BEVIDSTHED OG FORANDRING

Sr. Ignés Cristina Malinoski, CSJ

Brasilien

I en tid præget af hurtige forandringer og nye udfordringer for missionen mødtes søstre op til 60 år til et kursus med temaet "Profetisk og tjenende lederskab", og det bød på en forståelse af lederskab inspireret af Jesus, hvis autoritet kommer til udtryk i tjeneste, omsorg og fremme af livet. Kurset fandt sted fra den 17. til den 19. juli 2026 i Itu i delstaten Sao Paulo.

Programmet understregede, at tjenende lederskab ikke udspringer af ønsket om at udøve magt, men af viljen til at stille sine gaver til rådighed for missionen og for menneskerne. Det er en indre holdning, der

kan udvikles gennem hele livet, uanset stillinger eller funktioner. At lede er at påtage sig ansvar for det fælles bedste, at dyrke kreativitet, styrke bånd og inspirere hver enkelt person

til at tage en aktiv rolle.

Oplægsholderen Ana Reis fremhævede, at ingen virkelig kan tage sig af en anden uden først at lære at tage vare på sig selv. Derfor er selvindsigt, følelsesmæssig

balance og erkendelse af egne grænser afgørende forudsætninger for et sundt lederskab. De, der omfavner deres sårbarheder, bliver bedre i stand til at opbygge relationer, der fremmer empati og styrker fællesskabers vækst.

Et andet vigtigt punkt var refleksionen over oplevelser med lidelse, tab og voldelige relationer, som kan svække ens evne til at lede. At styrke lederskab betyder også at skabe rum for heling, hvor det er muligt at omformulere sin egen historie, genvinde indre frihed og forny viljen til at tjene.

Inspireret af

beretningen i evangeliet om helbredelsen af den lamme mindede kurset os om, at lederen er kaldet til at "fjerne taget" samt fjerne forhindringer, urimelige krav og strukturer, der hindrer mennesker i at blomstre. At lede er at skabe betingelser for, at hver enkelt person kan opdage sine gaver, rejse sig og gå med selvstændighed og håb.

At lytte fremstod som en af søjlerne i tjenende lederskab. At lytte før man beslutter sig, at forstå, før man dømmer, og at byde velkommen, før man svarer, styrker tilliden, skaber medansvar og forvandler fællesskaber til rum for

enhed. Dermed ophører lederskab med udelukkende at være centreret om resultater og fremmer i stedet sunde relationer, båret af ømhed, omsorg og gensidigt engagement. Kurset afmonterede også myter om lederskab og viste, at det ikke afhænger af en stærk personlighed, indflydelse eller institutionel magt, men af en vedvarende vilje til at lære, skelne og ledsage andre. Set fra et kristent perspektiv ligger grundlaget i Jesu holdninger: at elske, at tjene, at dele og at fremme hver enkelt persons værdighed.

"FOLKETS KAKERLAK PARTI": INDIENS VIRALE UNGDOMSBEVÆGELSE

Sr. Navya Neelamvilail, CSJ

Pachmarhi/Indien

”Cockroach Janata Party” – hvor ”Janata” betyder ”folket” – begyndte som en satirisk-politisk ungdomsbevægelse. Den opstod på de sociale medier i maj 2026 og er grundlagt af Abhijeet Dipke. Gnisten til

”Folkets Kakerlak Parti” kom fra en bemærkning i en retssal den 15. maj 2026.

Under en høring udtalte højesteretspræsident Surya Kant: ”Der er unge, der er som kakerlakker, som ikke kan få noget arbejde eller finde en plads indenfor et erhverv”.

Da udtalelsen gik viralt, følte mange unge indere sig krænket, især på et tidspunkt, hvor arbejdsløshed, lækager af eksamensopgaver og stigende leveomkostninger allerede skabte frustration.

Allerede næste dag lancerede Abhijeet Dipke

"Folkets Kakerlak Parti" online med sloganet: "De dovnes og de arbejdsløses stemme". Bevægelsen spredte sig næsten øjeblikkeligt på Instagram, X og YouTube. "Folkets Kakerlak Partis" hurtige fremgang overraskede alle. På blot få dage fulgte millioner af mennesker Instagram-siden, tusinder blev medlemmer, memes og parodi-videoer oversvømmede de sociale medier, og politiske influencere begyndte at diskutere bevægelsen.

De unge brugte den fornærmende betegnelse, der var blevet brugt imod dem. I stedet for at lade sig slå ud forvandlede de den til et symbol på styrke, sammenhold og modstand.

Gennem sociale medier, fredelige demonstrationer, sultestrejker og marcher over hele landet mobiliserede de studerende en hidtil uset offentlig opbakning.

Under den fredelige "Kakerlak"-march mod parlamentet den 20. juli 2026 anvendte politiet vold i et forsøg på at standse marchen. Billeder af studerende, der blev udsat for politivold, mens de marcherede fredeligt, spredte sig vidt og bredt på de sociale medier, hvilket styrkede den offentlige opbakning til bevægelsen. De unge lod sig ikke skræmme af politiets brutalitet. Da politiet ryddede protestområdet, genopbyggede de det og vendte tilbage i et endnu større antal, hvilket tiltrak

tilhængere fra hele Indien. Trods forhindringerne fortsatte de deres protest og holdt fast i deres krav indtil den 25. juli 2026, hvor regeringen imødekom flere af kravene og samtidig lovede bredere reformer. Politiske analytikere beskriver episoden som en af de mest betydningsfulde sejre for en ungdomsledet bevægelse i Indien i de seneste år. Om de lovede reformer bliver gennemført, må tiden vise, men bevægelsen har allerede demonstreret styrken ved organiseret, fredelig modstand fra borgere i verdens største demokrati.

Kakerlakken er blot et symbol; den egentlige historie handler om den voksende frustration blandt Indiens unge over arbejdsløshed, uddannelsessystemet og regeringens manglende ansvar. Metaforen med "kakerlakken" afspejler deres modstandsdygtige, decentraliserede natur, der gør dem svære at undertrykke. Bevægelsen har demonstreret styrken i Gen Z-aktivismen i Indien og opnået det, som de etablerede oppositionspartier har kæmpet for at opnå – nemlig at tvinge regeringen til at give betydelige indrømmelser.

I FÆLLESSKAB MED KAKERLAKKERNE

Sr. Navya Neelamvilail, CSJ

Pachmarhi/Indien

Den 22. juni 2026 var jeg på vej hjem via Delhi og havde tre-fire timer mellem to flyafgange. Helt uventet gik det op for mig, at Jantar Mantar – stedet for de såkaldte "Folkets Kakerlak Parti" protest - kun lå 14 kilometer fra lufthavnen. Det var den tredje dag i deres protest. Uden at tøve hyrede jeg en taxa, satte min kuffert ved siden af mig og begav mig derhen. Klokken var 9. Jeg ville gerne se de unge "Kakerlakker" og lykønske dem med dette modige skridt for at ændre uddannelsessystemet.

Da jeg havde fulgt bevægelsen online dag efter dag siden maj 2026, ville jeg gerne med egne øjne se, hvordan disse unge mennesker fredeligt førte deres protest videre. Mere end noget andet ønskede

jeg at møde Abhijeet Dipke, bevægelsens grundlægger, lykønske ham med hans mod og udholdenhed og takke ham for at have inspireret tusindvis af unge til at tro på, at fredelig demokratisk handling kan skabe forandring.

Da jeg nåede frem til

Jantar Mantar, så jeg politiet overalt. Uden frygt eller tøven gik jeg videre, fik min taske gennemsøgt og begav mig hen mod scenen, hvor Abhijeet Dipke sad. Jeg bad en ung mand, Kunal, om at hjælpe mig med at møde Abhijeet. Mens vi ventede

Kunal der interviewede sr. Navya

på, at menneskemængden omkring Abhijeet skulle sprede sig, interviewede Kunal mig om, hvordan jeg så på "Folkets Kakerlak Parti", den bevægelse partiet havde skabt, og mine erfaringer med det indiske uddannelsessystem.

Det, jeg så i Abhijeet, var intet mindre end en profet i vores tid – en ung mand, der frygtløst stod i stormens øje og modigt konfronterede politiet, mediefolk og tilskuere, der blot var kommet for at skaffe overskrifter, men havde ringe interesse i selve bevægelsens sjæl. Der var en stille ild i hans øjne, en urokkelig beslutsomhed, som intet kamera fuldt ud kunne indfange, og som ingen myndighed let kunne slukke.

Da jeg endelig gav Abhijeet hånden, følte jeg tyngden af alt det, han bar på – ikke kun for sig selv, men for en hel generation.

Jeg ønskede ham Guds velsignelse, holdt hans hånd et øjeblik længere end ved en tilfældig hilsen og fortalte ham, at han ikke var alene. I det korte møde ønskede jeg, at han skulle vide, at disse unges kamp havde rørt hjerter langt ud over Jantar Mantar og havde rørt ved samvittigheden hos dem, der stadig vovede at håbe på et bedre Indien.

Jeg havde også håbet at møde Sonam Wangchuk, hvis støtte til bevægelsen havde opmuntret mange unge mennesker. Desværre fik jeg at vide, at han allerede var rejst til et internationalt arrangement og ville vende tilbage til proteststedet om to dage. Jeg var skuffet over at gå glip af ham, men jeg var taknemmelig for muligheden for at møde Abhijeet og de andre unge demonstranter, der var til stede denne morgen. Deres engagement i

sagen var tydeligt, og det stod klart, at bevægelsen strakte sig langt ud over den enkelte person.

Der var intet dramatisk ved mit besøg. Jeg var blot endnu en borger, der stod blandt unge mennesker, der troede på retfærdighed. Jeg lykønskede dem, ønskede dem styrke og udtrykte min solidaritet. De var almindelige unge mænd og kvinder, men deres engagement i at reformere Indiens uddannelsessystem var ekstraordinært.

Da jeg forlod Jantar Mantar og vendte tilbage til lufthavnen med min kuffert, bar jeg noget med mig, der var langt mere værdifuldt end det, jeg havde medbragt. Jeg bar håb med mig – håb om, at når unge mennesker nægter at give op, og når almindelige borgere vælger at stå sammen med dem, er meningsfuld forandring stadig mulig.

OVERSÆTTELSE

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Christiane Roger
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org